

§ 49, der svarer til § 50 i Grdl. 1866, lyder saaledes: Rigsdagen vælger fire lønnede Revisorer. Disse gennemgaar det aarlige Statsregnskab og paaser, at samtlige Statens Indtægter deri er opførte, og at ingen Udgift uden Hjemmel i Finansloven eller anden Bevillingslov har fundet Sted. De kan fordre sig alle fornødne Oplysninger og Aktstykker meddelte. — Det aarlige Statsregnskab — med Revisorernes Bemærkninger — forelægges derefter Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning.

Forandringer i disse Bestemmelser kan ske ved Lov.

Naar Valg af Statsrevisorer skal finde Sted, udnævner hvert Ting 15 Medlemmer til at træde sammen i et Udvalg, der ved Forholdstalsvalg foretager Valget.

(Indholdet af de to første Stykker er, med nogle Forandringer i Ordene, det samme som stod i § 50 i Grdl. 1866. Sidste Stk., om Valgets Foretagelse i et Fællesudvalg, er nyt).

§ 50: Til Bestemmelsen i § 51 i Grdl. 1866: Ingen Udlænding kan erholde (nu: faa) Indfødsret uden ved Lov, er føjet: Om Udlændinges Adgang til at blive Ejere af fast Ejendom her i Landet fastsættes Regler ved Lov.

§ 51 = § 52 i Grdl. 1866.

§ 52 = § 53 i Grdl. 1866; kun er i Sætningen »... et Udvalg, som afgiver Betænkning over Uoverensstemmelserne« Ordene »over Uoverensstemmelserne« udeladte.

§§ 53, 54 og 55 = §§ 54, 55 og 56 i Grdl. 1866.

§ 56 lyder saaledes:

Saa længe Rigsdagen er samlet, kan ingen Rigsdagsmand tiltales eller underkastes Fængsling af nogen Art uden Samtykke af det Ting, hvortil han hører, medmindre han er greben paa fersk Gerning. For sine Ytringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer uden Tingets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme. (Udtrykket »Fængsling af nogen Art« er, efter hvad Ordføreren bemærkede under Behandlingen af Sagen i Folketinget i Samlingen 1913—14, valgt, fordi man dermed mener det udelukket, at en Rigsdagsmand, der er idømt en Frihedsberøvelses-Straf, under Rigsdagssamlingen kan afhentes til Indsættelse).